

Література

1. Кагановська Т. Є. Концептуальні засади формування комунікативної компетенції державних службовців // Збірник тез-доповідей Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Х., 2015. С. 150-152.
2. Комунікативна компетентність державних службовців як елемент модернізації системи державної служби / Івано-Франківський центр науки, інновацій та інформатизації. Івано-Франківськ: 2012. С. 5-15.
3. Безрук В. Особливості розвитку комунікативної компетентності державних службовців. // Ефективність державного управління. Вип. 1 (50), ч.1 2017. С. 139-144.

Жир А. В.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Козубай І. В.

старший викладач

кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ІНОЗЕМНІ МОВИ ДЛЯ ПРАВНИКА: ВАЖЛИВІСТЬ, АКТУАЛЬНІСТЬ, ШЛЯХИ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ МОВНОЇ ОСВІТИ

Іноземна мова – шлях до успішної кар'єри. Юрист повинен володіти нею у своїй професійній діяльності на найвищому рівні, використовуючи юридичну термінологію.

Актуальність теми дослідження полягає у тому, що вивчення іноземних мов на етапі входження України до європейського простору набуває найбільшої важливості та необхідності для професійної діяльності фахівців-юристів, оскільки виникає наявна потреба у досвідчених фахівцях, які вільно користуються хоча б англійською мовою для забезпечення міжнародних відносин. Правник, котрий володіє іноземною мовою, має більше можливостей у своїй професійній діяльності і є найбільш запитаним, аніж звичайний. Для такого юриста відкривається багато перспектив для підвищення своєї кваліфікації: вони можуть вільно обмінюватися досвідом та культурою, встановлювати ділові та професійні контакти з іншими країнами.

Основою вивчення даної тематики стали праці таких відомих науковців, як Л. Артеменко, Н. Артикуца, В. Бухбіндера, О. Вишневського, Н. Гальскова, Т. Гусака, Г. Китайгородської, Я. Колкера, С. Ніколаєва, О. Полякова, Ю. Прадіда, О. Соловова та ін., які зазначили, що виникла нагальна потреба почати вивчати іноземні мови правнику. Приведемо декілька аргументів, коли вона є ключем на шляху до успішного юриста.

По-перше, необхідність знати одну з іноземних мов регламентована в Законі України «Про державну службу». Так, стаття 20 говорить, що особа,

яка претендує на зайняття посади в державній службі повинна знати не тільки державну мову, а й вільно володіти тією, що є однією з офіційних Ради Європи [1]. Це положення набрало чинності з 1 травня 2016 року, але про нього не усім відомо.

По-друге, основою діяльності юриста є робота з документами та нормативно-правовими актами. Щоб працювати з іноземними клієнтами, важливо, наприклад, вміти перекладати самостійно праці, щоб не помилитися в тому, що він робить та не втратити свою репутацію.

По-третє, ви маєте можливість отримувати додатковий дохід. Правник, котрий знає іноземну мову, зможе перекладати юридичні праці та отримувати за це ще й заробіток.

По-четверте, для підвищення наукового ступеню юристу важлива участь в міжнародних конференціях. Знання іноземної мови – це шлях до порозуміння з іноземцями-колегами, передачі досвіду та отримання нової актуальної інформації.

Також вивчення іноземних мов – це, насамперед, всебічний розвиток. У процесі навчання юрист розвиває свої комунікативні здібності та здатність швидко й добре міркувати. Окрім цього, вивчаючи іноземну мову, юрист перекладає багато праць і збагачує при цьому свої знання.

При вивченні мови правнику важливо визначитися зі сферою, в якій він хоче працювати, щоб робити акцент саме на тій термінології, яка є для нього актуальною.

В умовах сучасності система мовної освіти потребує реформування з метою кращого засвоєння та вивчення іноземних мов. Проблемою залишається те, що не в багатьох вищих закладах робиться акцент на цьому. Тому кожен викладач повинен наголосити та підібрати ефективну програму засвоєння матеріалу. Для покращення вивчення іноземних мов кожен студент повинен мати змогу брати участь у міжнародних конференціях, яка ведеться мовою, що вивчається. Окрім цього у кожного повинна бути передбачена можливість подорожі або тимчасового навчання за кордоном для практичного освоєння мови.

Але запорукою вивчення іноземної мови є також самонавчання. З метою вдосконалення своїх комунікативних та інших навичок правник має самостійно збагачувати себе знаннями. Ми живемо в епоху інформаційних технологій і маємо доступ до всіх ресурсів знань. На сьогодні існує багато дистанційних порталів для вивчення мов і, навіть, з репетитором вже можна навчатися в режимі онлайн. Також юрист може переглядати оригінальні фільми та серіали, слухати аудіозаписи та проходити експрес-курси мовою, що вивчається, на юридичну тематику.

Отже, підсумовуючи вищевикладене, можна зробити наступні висновки. Професійно-орієнтоване навчання іноземної мови дозволяє організувати активну взаємодію всіх учасників процесу спілкування, за якого відбувається взаємо збагачуючий обмін аутентичною, професійно значущою інформацією іноземною мовою, набуття вмінь професійного спілкування [2].

Тому іноземна мова для юриста – це шлях до успішної кар’єри та світлого майбутнього.

Література

1. Про державну службу. Закон України від 10 грудня 2015 р. Електронний ресурс. Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
2. Караваєва Т. Л. Іноземна мова у професійній діяльності спеціаліста-юриста (за результатами соціологічного дослідження). *Наукові записки Національного університету "Острозька академія"*. Серія : Філологічна. 2016. Вип. 62. С. 133-136.
3. Коротка Н. В. Іноземна мова в професійній діяльності фахівця-юриста. *Водний транспорт*. 2012. Вип. 3. С. 173-176.
4. Тимощук Н. М. Формування професійних якостей майбутніх юристів у процесі вивчення іноземних мов. *Наукові записки Вінницького національного аграрного університету*. Сер. : Соціально-гуманітарні науки. 2013. Вип. 2. С. 190-196.

Замкова Д. Р.
здобувач вищої освіти III курсу
Науковий керівник – Хаджи А. Ю.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ВЗАЄМОЗВ’ЯЗОК МОВИ І КУЛЬТУРИ В МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

XXI століття – це період інтенсивної комунікації, збагачений успішним розвитком оригінальних ідей і лінгвістичних концепцій. Відомо, що спілкування відбувається за допомогою мови – одного з найбільших творінь людства, найважливішого засобу спілкування, тонкого і гнучкого інструмента, за допомогою якого формується й виражається людська думка.

Особливістю мови є те, що вона являє відкриту, рухому, динамічну систему, що розвивається водночас із суспільством. Це – засіб спілкування, що у третьому тисячолітті став феноменом, вийшовши за межі суто лінгвістичних знань. З мовою пов’язані психологія людини, її свідомість, мислення, сприйняття, емоції. Саме вона і є носієм мови, і це відрізняє її від інших живих істот.

Поміж інших, мова виконує культурноносну функцію. У зв’язку з цим звернемося до поняття «культура», а точніше – розглянемо, як його трактували науковці.

Отож, М. Бахтін і В. Біблер розглядали людину крізь призму особистості, оскільки вона є представником та носієм культури [2]. Однак